

Navodilo: preberi zgodbo in reši naloge spodaj.

PODKOVANA ŽABA

Živela je žaba, ki je bila veliko večja kot navadne žabe. Pri regljanju se je razločno slišal iz zbora njen mogočni glas. Daleč naokoli so jo občudovale vse žabe in bile ponosne nanjo in tudi ljudje so jo hodili gledat.

Žabo je to občudovanje prevzelo. Sklicala je vse tovarišice iz bližnjih in daljnih mlak in jim rekla: »Drage **neumnice**, poklicana sem, da pokažem svetu, kaj zmore žabji rod. Jutri pojdem h kovaču, da me podkuje in potem bom peketala po cesti kot konj. Ne le meni, tudi vam, ki vam je usojeno, da **ostanete zgube, iz katerih ne bo nikoli nič**, bo to v veliko čast in slavo.«

In žaba je šla z velikim spremstvom h kovaču, da jo podkuje. Ko je prispela do kovača mu je velela: »Kovač, **zahtevam**, da me podkuješ!«. Kovač pa ji je presenečen zaradi njenega ukaza odgovoril: »Bolelo te bo, ker nimaš kopit.«

»**Ne blebetaj neumnosti, temveč stori!**« Je ponovila žaba še bolj neprijazno in še glasneje.

Kovač je vzел najmanjše podkvice, ki jih je imel za graščinskega osla in podkoval žabo. Podkvice so bile še pol prevelike. Žabo je bolelo, toda nič ni rekla, zakaj vedela je, da je treba za čast in slavo trpeti.

Podkovana žaba je naredila nekaj korakov in vprašala ostale žabe: »Ali ne peketam zares kot konj? Še preden so žabe uspele odgovoriti, jih je nestrpna in prevzetna žaba že ozmerjala: »**Zakaj le buljite, odprite svoje gobce** in povejte, kar sem vas vprašala.« Žabe so se njenega neprijaznega nagovora prestrašile, zato so v en glas odgovorile: »Natančno kot najlepši konj.«

Žaba velikanka je ponosno posnemala konjsko peketanje, kolikor je mogla. Vsakih pet korakov je počivala, saj so bile njene noge težke in razbolele. Tolažila se je, da se je nove stvari vedno težko privaditi. Tako je v bolečinah počasi hodila dalje. Naletela je malo žabico, ki se je ni takoj umaknila s poti. Podkovana žaba jo je jezno pogledala in zakričala: »**Umakni se! Ali ne vidiš, kako težko hodim?**« V tistem trenutku so priletele štorcklje. In naj zraste žaba še tako velika, strahu pred štorckljo se ne znebi nikoli. Vse žabe so pozabile na dogajanje okoli podkovane žabe ter hitro poskakale s ceste v vodo. Kljub svoji okornosti se je srečno rešila tudi podkovana žaba. Ko so štorcklje odletele, so priplavale žabe spet na dan in čakale, kdaj se na gladini pokaže podkovana žaba. Čakale so zaman, zakaj podkovana žaba je lahko še skočila v vodo, zaradi podkev pa ni mogla splavati na vrh ...

Ti je bila pravljica všeč?

Zakaj ti je bila všeč oz. zakaj ti ni bila?

Kaj misliš zakaj so nekatere besede v pravljici podčrtane in odebeljene?

Kot si verjetno že opazil/a se zgodbica ni končala. Zaključek lahko napišeš sam/a ali pa si prebereš dva, ki sta ti na voljo spodaj. Le kateri ti bo bolj všeč?

PRVI KONEC PRAVLJICE PODKOVANA ŽABA

Tovarišice žabe so bile dobrega srca. Podkovani žabi so njeno neprijazno vedenje odpustile. Želele so ji pomagati in jo potegniti iz vode. Toda podkve na žabinih nogah so bile čarobne. Zaradi žabinih besed, s katerimi je užalostila prav vse prijateljice, so postale še mnogo težje. Postale so celo tako težke, da jih niti celotni žabji zbor ni zmožal potegniti na površje. Uboga žaba se je na dnu potoka zadušila.

DRUGI KONEC PRAVLJICE PODKOVANA ŽABA

Da bi se podkovana žaba rešila utopitve, je potrebovala pomoč svojih prijateljic žabic. Ker je bila do njih kljub svoji izjemnosti vedno prijazna in se je z njimi spoštljivo pogovarjala, so jo imele prijateljice žabe rade. Prijateljice žabe so se zato še toliko bolj prestrašile, da bi jo izgubile. Na obrežju so zagledale lestev. Hitro so jo zgrabile ter vrgle v potok tik ob podkovano žabo. Podkovana žaba se je lestve močno oklenila, nato pa se počasi potegnila najprej na prvo prečko lestve, nato na drugo in tretjo, nato na četrto, peto in nazadnje še na šesto. Ko je pod nogami začutila suha tla, je močno objela svoje prijateljice ter jim v vsej hvaležnosti obljubila, da se podkev znebi, kolikor hitro se jih bo lahko. Prosila bo kovača, naj jih odstrani, s tem pa svojim prijateljicam prihranila skrbi, da se podobni pripetljaj ne bi več dogodil.

